

WERELDRECORDS VOOR BMW

In het puntje van de Italiaanse laars, werd 50 km ten zuiden van Brindisi op de Fiat-testbaan in Nardo, door een zestal rijders enkele weken geleden een flink aantal records bij elkaar gereden met een BMW R 100 RS. De dikke Duitser was eerder in Italië al met de Premio Varone – motorfiets van het jaar 1977 – beloond. Premio Varone, we hebben het nu over de gelijknamige motorclub uit Milaan, had de Beierse fabriek een uitnodiging gestuurd om naar Italië te komen en een aanval te openen op het 10 km-, 100 km-, 6 uren, 12 uren- en 24 urenrecord. Het oude 24-urenrecord stond op naam van een Matchless en was in 1909 gereden, gem. snelheid 52.02 km/u!; voor het jaar 1909 een knappe snelheid, maar anno 1977 niet zo indrukwekkend natuurlijk.

De record BMW R 100 RS werd voordat men aan de werkelijke poging begon natuurlijk wel even onder handen genomen. Het rijwielgedeelte kwam dieper te liggen, de veerwegen waren aangepast (voor 60 mm, achter 40 mm). Met adviezen van Helmuth Dähne werd door tuner Helmut Bucher ook aan de krachtbron gewerkt. De cilinders werden ingekort, de stoterstangen bestonden uit twee delen, er werd een oliekoeler gemonteerd, de carterontluchting werd gewijzigd en de oliedruk werd op 6 bar gebracht. De aandrijving werd niet ongemoeid gelaten, men bracht de cardanoverbrenging op 2.61. Ten slotte werd een aangepaste sportieve versnellingsbak gemonteerd en zou men met een smallere kuip, zonder onderstuk, gaan rijden.

Helmuth Dähne, niet alleen een van de rijders, maar ook in functie als medewerker van Metzeler aanwezig, had gezorgd

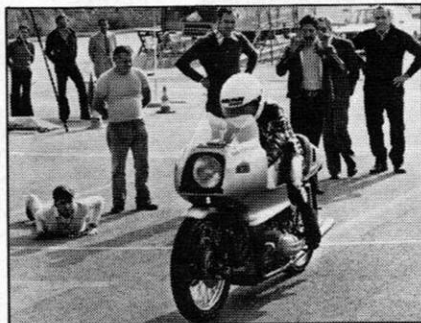
In MOTOR nr. 46 hadden wij reeds vermeld, dat deze records door BMW waren behaald. Enkele dagen na verschijnen van die informatie waren reeds twee wakkere lezers in de pen geklommen om te reageren op dat Cocktailbericht.

Eerder dit jaar zouden op Daytona met een 650 cc Kawasaki veel snellere records zijn gereden (100 km met 214 km/u, 6 uren met 205.9 km/u, 24 uren met 188.8 km/u gemiddeld).

Een telefoontje met de FIM in Genève leerde ons, dat bij het record van de Kawa 650 in Daytona niet aan alle FIM-verplichtingen was voldaan, zodat daarvoor geen homologatie kon worden verleend.

voor profielloze Metzeler banden, zowel voor als achter.

Na goedkeuring van de piste van 12.640 km lengte door een FIM-official, kon het team van start. Als eerste rijder trok de Italiaan Cossutti van leer (hij werd bijgestaan door zijn landgenoten Zanini, Clericuzio en Milan en de Duitsers Dähne en Beinbauer). Na 3.35,5 minuten waren de eerste tien kilometers (met staande hart) reeds achter de rug en dat betekende meteen een nieuw record met een gemiddelde

snelheid van 211.675 km/u. Na veertig minuten kwam Cossutti binnen met een platte voorband, waar het ventiel was uitgerukt.

Later zouden de andere records ook nog sneuvelen, hoewel dat niet zonder moeilijkheden gepaard ging. De dynamo bleek niet tegen haar taak opgewassen onder deze omstandigheden en moest worden vervangen. In een later stadium moest de koppeling worden vervangen en dat karwei zou 54 minuten in beslag nemen (langer dan één uur mag men bij zo'n recordpoging niet sleutelen).

Het team werd daarnaast nog door weersomstandigheden geplaagd, want vele ronden moesten worden afgelegd in dichte mist, voor dat gedeelte van Italië zeer ongebruikelijk.

Bijna leek de droom voor het team in rook op te gaan, toen de rijder Zanini niet op het verwachte tijdstip bij de start/finish lijn arriveerde. Later bleek dat een drijf-stang gebroken was (plus een breuk in de nokkenas).

Veel respect moet in dit geval voor de testrijder Zanini worden opgebracht, want de man presteerde het om vele kilometers de BMW R 100 RS voort te duwen om zodoende toch nog het record over 24 uur binnen te halen, gemiddelde snelheid 169.466 km/u, afgelegd 4067.203 km. Het record over 100 km was gem. 220.711 km/u, over 6 uren 191.675 km/u en over 12 uren 190.870 km/u. Zeker die laatste tijd over 24 uren moet voor verbetering vatbaar zijn als je bedenkt, dat er een lange stop van 54 minuten voor een reparatie is geweest en dat de laatste rijder vele kilometers heeft moeten duwen, waardoor het gemiddelde uiteraard aanzienlijk is gezakt.